

BRUTKA (3) *sb f*

sg A brutkę (2). ◇ I brutką (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Oblubienica, narzeczona (3) : Trzeci swadek wciwy Tomasz nyefzowlowski ten szyefzal pot przifzyegą [...] yfzyem ya yeszdel [!] do szyczymyna po brutkę pánu Grzegorzewy nyefzowlowskiemu ZapKościar 59v, 59v.

Zwrot: »raić brutkę«: Gdzie szam szefzal ten tomasz yfz Gdyfzmy napyerwy yefdzeli do zyczimyna Raycz tę brutkę na Imyę Katarzinyę. ZapKościar 60.

KN